

Proposal

Titel

Het vierde, vijfde, zesde, zevende, achtste, negende en tiende biggetje

Ondertitel

Voorlees-en-doe-boek

Genre, vorm en toon

Kinderboek, korte verhalen

Geïllustreerd voorlees-en-doe-boek voor kinderen

Fantastisch, humoristisch

Synopsis

1. In navolging van de bekende drie biggetjes gaan nog zeven biggetjes fortuin maken in de wereld en bouwen eerst een huis om in te wonen. Dat huis vormt de kern van ieder verhaal en is telkens bedacht om de boze wolf te weerstaan. Succesvol, want de wolf overleeft geen enkel verhaal. Hetgeen geen belemmering is om in het volgende verhaal gewoon weer ten tonele te verschijnen.
2. Het vierde biggetje bouwt zijn huis van sloopauto's, het vijfde biggetje met gerookte makreel, het zesde bouwt twee huizen, het zevende bouwt stealth, het achtste bouwt zijn huis aan een windtunnel, het negende biggetje in de vorm van een bal, en het tiende met een voorover klappende gevel.
3. Naast de verhaallijn zijn tal van noten opgenomen met persoonlijke ervaringen, voorstellen voor verhaalvarianten en extra informatie.
4. Er zijn drie soorten illustraties: verhalend (direct afgeleid uit de tekst), verbeeldend (passend bij het onderwerp, met name foto's) en informatief/educatief (impliciet en expliciet).
De illustraties verschillen onderling in stijl en vormen in belangrijke mate de opmaak van de pagina's.
QR-codes bieden de mogelijkheid om filmpjes op het web te laten zien.
5. Behalve een voorleesboek is het ook een doe-boek. Er zijn kleurplaten, pop-ups en 'deurtjes', (raam)stickervellen, lijntrekopdrachten, tel-, lees- en schrijfopdrachtjes, zoek-de-verschillen opdrachtjes, bouwplaten en een bladwijzer om uit te knippen, enzovoorts. Deels zijn deze items op de pagina's in 'illustraties' verwerkt, deels zijn ze op afzonderlijke bladen ingevoegd.
6. Het boek is een voorleesboek dat uitnodigt om meer te vertellen dan er in staat, om iedere keer over iets anders uit te weiden, om te kijken en om te doen. Overigens met het risico dat door kleuren en knippen het verhaal na verloop van tijd niet meer compleet is. Maar met de mogelijkheid het boek echt 'eigen' te maken en er niet genoeg van te krijgen.
7. Zowel de tekst als de illustraties en 'doe-dingen' kunnen kinderen een aantal jaren blijven aanspreken.

Hoofdpersonages

Door de belevenissen, achtergrondinformatie en details komen mijn biggen veel meer tot leven dan de originele drie biggen. Toch concentreren mijn biggenverhalen zich ook op de handeling en dan vooral de manier waarop ze hun huizen bouwen. Eén ervan, het vijfde biggetje, springt er uit als personage dat enig medeleven oproept en heeft zelfs een naam, Arie.

Het vierde biggetje is een beroemd innovator, maar heeft weinig vrienden.

Het vijfde biggetje, Arie de haringkaker, stinkt naar vis en ziet weinig anderen.

Het zesde biggetje is slim en bouwt zijn huis in het geheim.

Het zevende biggetje heeft gestudeerd en is een nerd.

Het achtste biggetje is schoonmaker en heeft het geluk gebruik te kunnen maken van zijn werkgever.
Het negende biggetje is jong en speels. Hij heeft een mooie toekomst als voetballer in het verschiet.
Het tiende biggetje is gek van film.

Thema

In het oorspronkelijke verhaal over de drie biggen gaat de achterliggende gedachte over luiheid en ijver. Mijn verhalen gaan over inventieve oplossingen om onheil te vermijden.

Decor

De decor varieert per verhaal.

Illustraties

De illustraties en 'doe-dingen' zijn slechts deels bedoeld om het verhaal te helpen vertellen. Ze hebben daarnaast de functie om tijdens het voorlezen te kunnen wegdromen en te stimuleren tot zelf verzonden uitweidingen. Sommige zijn educatief/informatief. Met andere illustraties kan het kind het tellen of lezen oefenen, leren knippen, tekenen, kleuren en schrijven. Of met de werelddelen kennis maken, iets van aërodynamica begrijpen, etcetera. Het is de bedoeling dat dit soort 'opdrachten' zowel impliciet als expliciet worden opgenomen.

De verhalende illustraties voor de concept-opmaak-pagina's zijn van illustrator Bert van der Meij. Ik overweeg om bij de verschillende verhalen telkens een andere illustrator te kiezen. Spannend, verrijkend.

Zoals de bijgeleverde concept-opmaak-pagina's laten zien is de uitstraling niet 'kinderlijk' of zachtzinnig. Het is volwassen, complex en intensief, net als de inhoud van de verhalen.

Een extra dimensie geven de QR-codes die direct verwijzen naar (betrouwbare) sites waarop extra informatie is te vinden in de vorm van tekst, filmpjes en augmented reality features. Smartphone of tablet tijdens het voorlezen bij de hand dus.

Wellicht is, gekoppeld aan de verhalen, het creëren van een website en app een interessante optie.

Doelgroep en motivatie

Uit eigen ervaring weet ik dat de verhalen het doen bij kinderen vanaf twee jaar oud en ik schat in tot zeker zes jaar. Maar die bovenleeftijd kan gemakkelijk hoger liggen - onderdelen van de tekst kunnen pas op hogere leeftijd werkelijk begrepen worden of tot de verbeelding gaan spreken.

Door het 'bouwtechnisch' karakter van de verhalen schat ik in dat ze vooral jongens aanspreken.

Naast de verhalen zelf zullen de illustraties en 'doe-dingen' redenen zijn voor kinderen om het boek te pakken. De uitstraling van het boek is onderscheidend. Vreemd wellicht. Nieuwsgierig makend.

Ook voor de voorlezers zijn de verhalen aansprekend. De persoonlijke noten stimuleren hen om eigen ervaringen in de verhalen te verwerken en nieuwe biggenverhalen te verzinnen.

Opzet en inhoud

Zeven korte verhalen.

Op dit moment heb ik alleen het vierde biggetje uitgeschreven en voorzien van een concept opmaak. Zoals genoemd bij 'illustraties' ben ik nog niet uit de verschijningsvorm van de overige verhalen. Ik overweeg deze telkens een andere 'look and feel' te geven, waardoor het een bonte verzameling van verhalen wordt. Bijna losse uitgaven. Daarmee

ontstaat de vrijheid om per verhaal specifieke zaken te belichten. En de voorlezer kan telkens, afhankelijk van diens stemming, een bijpassend verhaal te kiezen.

Geschatte omvang

Het vierde biggetje bestaat nu uit bijna 3600 woorden (ruim 4500 inclusief noten). Ik schat het totaal rond de 28.000 woorden, inclusief noten en voorwoord.

CV

Bram van der Meij, man, geboren in Katwijk op 9 oktober 1961.
Samenlevend met Maria van Nieukerken en twee kinderen (Sam, 2010, en Rosa, 2012).

Werk

Architect/interieurarchitect
2014-heden eigen bureau BRAM^{architecten}
2001-2014 eigen bureau ONTWERPEENHEID Caprino en Van der Meij

ICT consultant
1991-2000 I-soft, Leiden
1986-1991 Koninklijke Brinkman, 's-Gravenzande

Administratief medewerker
1984-1986 Soeterijn Theater (Tropeninstituut), Amsterdam

Opleiding

1994-1999 Interieurarchitect
Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten,
richting Architectonische Vormgeving, Den Haag
1985-1986 Informatie-analist
PIT opleiding, Barendrecht/Rotterdam
1980-1984 Leraar tekenen/handvaardigheid, 2^e respectievelijk 3^e graads
Nieuwe Lerarenopleiding Zuidwest-Nederland, Delft
1973-1979 VWO, Pieter Groen College, Katwijk aan Zee

Contactgegevens

Woon/correspondentie-adres
Herenweg 27
2465 AA Rijnsaterwoude
Telefoon 06-51.33.94.03
Mail vandermeij@BRAMarchitecten.nl

Bijlagen

1. Deel van het manuscript. Het eerste verhaal is uitgeschreven, de overige zijn samengevat.
2. Zes concept opmaakpagina's (drie spreads)

Het vierde biggetje

Het sloopautohuis

Het vierde biggetje is een heel bijzonder biggetje. Een heel bekend biggetje ook, beroemd, befaamd, vermaard. Zijn naamsbekendheid is groter dan die van God en Coca-Cola bij elkaar. Het is een uiterst innovatief biggetje. Hij verzint altijd nieuwe dingen, vindt dingen uit, ontdekt dingen, ziet nieuwe dingen in oude dingen. En omdat hij zo bekend is heeft hij een bijnaam: Bijzonder Innovatief Biggetje, afgekort B-I-B, BIB. In het Engels is dat Amazing Piglet Innovator, afgekort A-P-I, API.

Maar hoe bekend ook, het vierde biggetje heeft weinig vrienden. Hij is de hele dag druk met het krijgen van ideeën. En hij is ook niet rijk, want iedereen gaat met zijn ideeën aan de haal, maakt er mooie dingen van en verkoopt die zonder het vierde biggetje ervan te vertellen of hem een deel van de winst te geven.

Maar het vierde biggetje is van plan om zelf eens fortuin te gaan maken in de wereld en hij heeft een geweldig idee voor het bouwen van zijn huis. Omdat hij zo beroemd is kan hij dat idee niet aan iemand vertellen. Dan zou hij maandenlang achtervolgd worden door geïnteresseerden die er meer van willen weten. Nee, hij moet het op één moment ineens bekend maken zodat iedereen het gelijk weet. Dat wordt dus een persconferentie. Hij heeft dat eerder gedaan bij andere innovatieve ideeën die hij had, maar dit idee is wel heel bijzonder en dus moet hij het goed voorbereiden. Waar zou hij dat doen bijvoorbeeld? Hij rekende uit hoeveel dieren en mensen erbij aanwezig zouden zijn.

Familieleden, dat waren er al 881. Broers en zussen, nichten en neven, ooms en tantes, opa's en oma's, opoe's en omi's, achternichten en achterneven, peetooms en peettantes. Een moedervarken krijgt zomaar 12 baby's in één keer.

Vrienden, dat waren er 2.

Kennissen, die had hij weer heel veel, héél veel. Drieduizend misschien wel.

Zakelijke relaties zou hij uitnodigen, van over de hele wereld. Dat liep zeker tegen de tienduizend.

De internationale pers en fotografen, televisie, radio, internet, kranten, dagbladen, weekbladen, maandbladen, opiniebladen, glossy's. Twintigduizend?

En dan nieuwsgierige mensen en dieren die er gewoon bij willen zijn; bij misschien wel een historische gebeurtenis die de wereld drastisch zou kunnen veranderen? Tachtigduizend? Honderdduizend? Honderdtwintigduizend?

Hij ging het weer in Camp Nou doen, in Barcelona. Een prachtig voetbalstadion, met 98.787 plaatsen op de tribunes. Als hij nou ook op het veld stoelen zou zetten moet iedereen erin passen.

"Beste mensen, biggen, leeuwen, giraffen, hyena's, kikkers, muggen, neushoorns, hazen en iedereen die ik vergeet, ik trek de wijde wereld in om fortuin te gaan maken. Maar allereerst ga ik natuurlijk een huis voor mezelf bouwen. Dat ga ik niet doen van stro. Ik ga het ook niet doen van takken. En ook niet van stenen. Nee, ik, ik ga dat doen van . . . . sloopauto's!"³

Nou, en dan gebeurt het. Een paar seconden blijft het stil, muisstil, stiller nog. Maar dan breekt er een bulderend gelach los, zo hard en onbedaarlijk, dat horen en zien je vergaat. En niet alleen in het stadion, maar ook thuis achter de televisie, bij de radio, achter de laptop en op straat rondom de smartphone die op speaker staat. Mensen moeten zo verschrikkelijk hard lachen dat ze omvallen, door de knieën zakken, omrollen, met stoel en al omkieperen,

broers en zussen van het 4e biggetje

en allemaal neven en nichten

tegen elkaar aan botsen. In het stadion rolt iedereen van de tribune af naar beneden, over elkaar heen, zo het veld op. Het is een wonder dat er geen gewonden vallen. Ik denk omdat iedereen zo slap van al dat lachen wordt. En het lachen duurt niet even, het duurt wel een kwartier, het wordt harder en harder, slapper en slapper, er wordt gegild, gehuild, geschreeuwd, het duurt wel twintig minuten, dertig, veertig. Ze zullen zeven dagen en nachten spierpijn hebben van het lachen, er chronische klachten aan overhouden misschien. Nog nooit hebben mensen zo lang zo hard gelachen.⁴ En dieren al helemaal niet, behalve misschien de hyena dan. Het duurt veertig minuten, vijfenvertig, zesenvertig.

En dan is het stil. Opeens. Zomaar.

Plots is er een besef. Iedereen bedenkt opeens dat ze wel heel hard moeten lachen - *bouwen met sloopauto's!* - maar misschien heeft het vierde biggetje wel een punt. Misschien blijkt over niet al te lange tijd dat bouwen met sloopauto's de nieuwe standaard is geworden. En dat ze allemaal heel dom en kortzichtig bleken met al hun gelach. We hebben het hier wel over het vierde biggetje, ja, API himself!

En heel stilltjes, bedremmeld, beschaamd bijna, verlaat iedereen het stadion en gaat in verwarring naar huis, zet de telefoon, televisie, radio en internet uit. De rest van de dag zegt niemand een woord. En dat betekent dat de wereld stil is. Heel stil. Op misschien honderd mensen na die het hebben gemist.

Het vierde biggetje gaat ook naar huis. Onderweg bedenkt hij hoe hij het zal gaan doen. Twee sloopauto's links en twee rechts met goeie wielen. Altijd handig als het sloopautohuis ook nog kan rijden. De sloopauto rechts voor moet ook nog een motor hebben die het doet. Een sterke motor. Die kan het sloopautohuis dan laten rijden. Bovenop deze auto's komt nog een laag sloopauto's. Dat zijn er dan bij elkaar al acht. Dan een vloer erin, want het is fijn om in je huis naar boven te kunnen gaan. Ook weer vier sloopauto's. Een puntdak, het vierde biggetje wil graag een puntdak. Hij houdt van een traditionele bouwstijl. Zijn vriend, Charles, prins van Wales⁵, spreekt hij regelmatig over traditionele bouwstijlen. En dan zijn ze het altijd erg met elkaar eens. Een puntdak is ook weer twee keer vier sloopauto's. Dan de kopse kanten van het huis dichtzetten, zo'n vier sloopauto's per kant. Dat is bij elkaar dan vier plus vier plus vier plus vier plus vier, zo'n achtentwintig stuks. Met een beetje passen en meten en hier en daar wat gaten opvullen denkt hij dat negenentwintig sloopauto's genoeg moet zijn.

Mooi. Maar waar kun je sloopauto's eigenlijk krijgen? Geen idee! Hij vraagt het na bij wat kennissen, Googelt wat, en komt er via een tweet van een tante achter dat je dan bij een autosloperij moet zijn.

Dat is iets moois, een autosloperij. Als je auto nou kapot is, echt helemaal kapot, bijvoorbeeld na een botsing, en hij is niet meer te repareren, dan kun je hem niet meer houden natuurlijk. Je kunt hem niet de hele tijd voor je huis laten staan. Dat kost nog geld ook. En wat heb je er aan als-ie niet meer rijdt. Het kan trouwens ook zijn dat er iets kapot gaat aan je auto dat gewoon te duur is om te repareren. Net als die keer met mamma's auto, toen we op de snelweg reden op weg naar tante Anna en hij het opeens niet meer deed.⁶ De motor deed het nog wel, alles deed het eigenlijk nog, maar je kon niet meer rijden. De distributieriem was kapot. De wegenwacht zei dat zoiets al snel vijftienhonderd tot

⁴ Thomas Hobbes (17 eeuw) over lachen: "Die grimassen die lachen worden genoemd, zijn niets anders dan een plotseling gevoel van triomf veroorzaakt door de onverwachte ontdekking van de één of andere voortreffelijkheid in onszelf tegenover de zwakheid van anderen, of tegenover die van onszelf uit een periode die achter ons ligt." [Wikipedia 'lachen']

⁵ Prins Charles heeft een sterke voorkeur voor traditionele bouwstijlen. Sterker nog, hij haat moderne architectuur, en steekt dat niet onder stoelen of banken. Zijn uitspraken op dit gebied zorgen nogal eens voor hilariteit in de media. In 1987 zei hij over de nieuwe architectuur op het Londense Paternoster Square: "Je moet het de Luftwaffe nageven: toen ze onze gebouwen platbombardeerden zetten ze er in ieder geval niets voor in de plaats dat nog lelijker dan het puin was". Architectuurkenners bestempelen zijn ideeën als belachelijk.

kun je iets anders verzinnen, bijvoorbeeld dat het controlelampje van de olie het niet deed en de olie plotseling wel op was, dat je toen opeens staal op staal hoorde kloinken, snel stopte, maar de motor toch al helemaal gesmolten was of de zuigers versmolten waren aan de cilinders. Oké, afhankelijk van je auto is deze dan mogelijk nog steeds niet total loss, maar dan verzin je maar iets anders.

⁶ Dit is een specifiek voorbeeld dat vervangen kan worden door een eigen ervaring. Als je die niet hebt

³ Ik rek dit moment altijd op, zodat Sam de spanning mee kan helpen opvoeren door ook te rekken en als hij het dan niet meer kan houden "sloopauto's!" te roepen. Heerlijk!

Manuscript

Het vierde, vijfde, zesde, zevende, achtste, negende en tiende biggetje

Voorlees-en-doe-boek

BRAMarchitecten - Kinderboek - DOWNLOAD - Manuscript

Het vierde, vijfde, zesde, zevende, achtste, negende en tiende biggetje

Bram van der Meij

Dit boek is van mij!

En dit is mijn naam:

Hier heb ik ook nog een mooie tekening van een biggetje gemaakt!

BRAMarchitecten - Kinderboek - DOWNLOAD - Manuscript

Het vierde, vijfde, zesde, zevende, achtste, negende en tiende biggetje

Bram van der Meij

Voor Sam

BRAMarchitecten - Kinderboek - DOWNLOAD - Manuscript
Het vierde, vijfde, zesde, zevende, achtste, negende en tiende biggetje

Bram van der Meij

Inhoud

Het vierde biggetje

Het sloopautohuis

Het vijfde biggetje

Arie de haringkaker

Het zesde biggetje

Circus Piet

Het zevende biggetje

Stealth

Het achtste biggetje

De windtunnel

Het negende biggetje

De bal

Het tiende biggetje

Buster Keaton

BRAMarchitecten - Kinderboek - DOWNLOAD - Manuscript

Het vierde, vijfde, zesde, zevende, achtste, negende en tiende biggetje

Bram van der Meij

Vooraf

Voor welke leeftijd deze verhalen geschikt zijn weet ik niet. Aan mijn zoon Sam vertel ik ze al vanaf z'n tweede en ik denk dat ik door kan tot hij het huis uit gaat.

De verhalen zijn ontstaan nadat ik het bekende verhaal van De drie biggetjes¹ een paar keer bij het slapen gaan aan Sam had voorgelezen. Het werd na verloop van tijd qua slapen gaan handiger om geen licht meer aan te hebben, en dus vertelde ik ze uit m'n hoofd. Eerst tamelijk precies, want ik bleek ze inmiddels bijna woordelijk van buiten te kennen. Als vanzelf begon ik ze hier en daar wat uit te breiden en te variëren. En opeens bedacht ik een nieuw exemplaar: 'Het vierde biggetje'. En dat werd onmiddellijk zwaar favoriet, zowel voor Sam als voor mij. Ik heb er flink aan doorgebouwd. Er ontstonden na verloop van tijd ook meer verhaalvarianten. Het hek van de dam natuurlijk. Ik heb me

---

¹ Ik las het verhaal 'De drie biggetjes' voor uit het gouden boekje 'Drie verhalen voor bedtijd', precies zoals ik het kende uit mijn eigen jeugd. Dit blijkt een ingekorte versie te zijn van het oorspronkelijke verhaal. De uitstapjes naar het knollenveld, de appelboom en de markt ontbreken. Deze extra avonturen kende ik niet en heb ik ook niet verwerkt in mijn extra biggenverhalen.

Het verhaal van de drie biggetjes is een bewerking van de oorspronkelijke versie 'The Story of Three Little Pigs', onderdeel van 'The Nursery Rhymes of England' van James Orchard Halliwell uit 1886.

Het huidige gouden boekje nr. 53 'Drie verhalen voor bedtijd' is van uitgeverij Rubinstein b.v., ISBN 9789047607199, 1^e druk 2009. Bewerkt door Han G. Hoekstra, illustraties Garth Williams.

De eerste Nederlandse uitgave in de vorm van gouden boekje nummer 53 is uit 1965, uitgeverij De Bezige Bij. Dit is de versie die ik kende van vroeger en ook nu in huis heb. De oorspronkelijke uitgave van het gouden boekje ('a little golden book') is uit 1958, 'Three Bedtime Stories', uitgeverij Simon and Schuster, auteur en illustrator Garth Williams.

BRAMarchitecten - Kinderboek - DOWNLOAD - Manuscript

Het vierde, vijfde, zesde, zevende, achtste, negende en tiende biggetje

Bram van der Meij

telkens laten verleiden tot het verzinnen van nieuwe huizen die de biggetjes moeten bouwen voordat ze de wereld intrekken om fortuin te maken. Maar er zijn natuurlijk veel meer mogelijkheden. Je kunt bijvoorbeeld de oorspronkelijke uitstapjes naar het knollenveld, de appelboom en de markt integreren en daarop voortborduren. Ik hoor het heel graag wanneer u eigen verhalen verzint.

De verhalen verschillen sterk in lengte. Soms kon ik Sam wel meerdere verhalen vertellen op een avond, soms kwam ik niet verder dan een half exemplaar. Maakt niks uit, de volgende avond gewoon weer verder op een punt waar je zin in hebt.

Na verloop van tijd verving Sam bij het begin van het verhaal een alternatief voor de Grote Boze Wolf. Eerst een ander dier, toen twee dieren en nog weer later een tweetal auto's, iedere avond andere.

Zijn ademhaling verried meestal of hij in slaap was gevallen, en anders merkte ik bij opsommingen van bijvoorbeeld auto's of vissen dat hij niet meer mee verzong. Dan was het zover. Soms zat ik zo in het verhaal dat ik het voor mezelf verder vertelde. Vaker was het zo dat ik ruim voordat hij in slaap viel zelf buiten bewustzijn raakte. Hij heeft zo vaak moeten zeggen: "Vertellen!". Tussen waken en slapen in moet ik ook de vreemdste ingrediënten in de verhalen hebben verwerkt. Soms attendeerde hij me daarop, maar meestal maakte het niet uit voor zover ik het merkte; ook hij bevond zich dan denk ik tussen twee werelden.

In mijn taalgebruik heb ik me niet veel van kindertaal aangetrokken die bij Sam's leeftijd paste. Ook niet wat betreft de inhoud. Ik merkte al snel dat het hem niet stoorde als hij er niets van heeft kunnen begrijpen. Wellicht vond hij het wel interessant. Geen idee wat er zich in zijn hoofd afspeelde tijdens de verhalen, maar slapen deed-ie zonder problemen. En ik ook.

Voorafgaand

Niet iedereen kent het verhaal van ‘De drie biggetjes’. En dat is toch wel aardig bij het (voor)lezen van dit boek. Hierbij de tekst uit het gouden boekje ‘Drie verhalen voor bedtijd’ op basis waarvan ik de vervolgbiggetjes heb verzonnen.²

[Letterlijke tekst van ‘De drie biggetjes’ uit het gouden boekje nr. 53 ‘Drie verhalen voor bedtijd’, uitgeverij De Bezige Bij, ISBN 90-234-8053-8, bewerkt door Han G. Hoekstra en met tekeningen van Garth Williams.]

DE DRIE BIGGETJES

Er waren eens drie biggetjes die de wereld introkken om fortuin te zoeken.

Het eerste wat ze doen moesten, was een huis bouwen om in te wonen.

Het eerste biggetje kwam een man tegen die een bos stro droeg.

‘Ach, meneer,’ zei het biggetje, ‘geeft u me wat stro om een huis voor mezelf te bouwen.’

---

² Ik heb me bij het teruglezen van het origineel verbaasd over de beperkte lengte en het gebrek aan details. Door de tijd heen waren ze door mij blijkbaar flink aangedikt. Bijvoorbeeld over hoe het tweede biggetje goed overweg kon met zijn bijl, zorgvuldig takken en jonge boompjes uitzocht in het bos en zijn huisje bijna waterdicht kreeg door bladeren en wortels tussen de takken te persen. En dat het dan nog een beetje drupte binnen gaf niet, want een biggetje vindt een beetje water in huis niet erg. Of hoe het derde biggetje bij gebrek aan financiën de stenen voor zijn huis zelf maakte. Klei uit de rivier in de buurt, aanstampen in kleine kistjes, drogen in de zon (niet te snel, want dan krijg je krimpscheuren), bakken in een vuur en ten slotte af laten koelen (niet te snel, want dan barsten ze). Toen dus ook al voornamelijk gedetailleerde uitweidingen over de huizen van de biggetjes. Het zal aan mijn vak als architect liggen.

BRAMarchitecten - Kinderboek - DOWNLOAD - Manuscript

Het vierde, vijfde, zesde, zevende, achtste, negende en tiende biggetje

Bram van der Meij

Het strooien huis was gauw gebouwd. En het biggetje wilde het net gezellig gaan inrichten toen een grote, slechte wolf op de deur klopte en zei:

‘Biggetje, biggetje, laat mij er eens in!’

‘Geen haar op mijn hele kop die daaraan denkt!’, zei het eerste biggetje.

Toen begon de grote, slechte wolf te razen en te tieren en hij blies het hele huis omver.

Het eerste dikke biggetje at hij op. En dat was het eind van het eerste biggetje.

Het tweede biggetje bouwde voor zichzelf een huis van takken. Hij was net bezig zijn blauwe gordijnen op te hangen, toen de grote, slechte wolf op de deur klopte en zei:

‘Biggetje, biggetje, laat mij er eens in!’

‘Geen haar op mijn hele kop die daaraan denkt!’, zei het tweede biggetje.

Toen begon de grote, slechte wolf te razen en te tieren, en te tieren en te razen, en hij blies het hele huis omver.

Het tweede dikke biggetje at hij op. En dat was het eind van het tweede biggetje.

Nu moeten jullie weten dat het derde biggetje zijn huis gebouwd had van stenen. Dat had hem veel meer tijd gekost dan het bouwen van een huis van stro of een huis van takken.

Het biggetje had net de laatste steen op zijn plaats gelegd, toen de grote, slechte wolf op de deur klopte en zei:

‘Biggetje, biggetje, laat mij er eens in!’

‘Geen haar op mijn hele kop die daaraan denkt!’, zei het derde biggetje.

Toen begon de grote, slechte wolf te razen en te tieren, en te tieren en te razen.

Maar het huis kon hij niet omverblazen!

Het stenen huis bleef staan waar het stond en het vette biggetje zat veilig binnen.

‘Het is niet goed om je te verstoppen, biggetje,’ zei de wolf. ‘Ik kom wel door de schoorsteen.’

BRAMarchitecten - Kinderboek - DOWNLOAD - Manuscript

Het vierde, vijfde, zesde, zevende, achtste, negende en tiende biggetje

Bram van der Meij

‘Kom maar!’, zei het biggetje. En hij hing een grote pot water boven het vuur. Het duurde niet lang of het water kookte.

Die avond had het derde biggetje gestampte wolf als maal.

En dat was het eind van de grote, slechte wolf.

Het vierde biggetje

Het sloopautohuis

Het vierde biggetje is een heel bijzonder biggetje. Een heel bekend biggetje ook, beroemd, befaamd, vermaard. Zijn naamsbekendheid is groter dan die van God en Coca-Cola bij elkaar. Het is een uiterst innovatief biggetje. Hij verzint altijd nieuwe dingen, vindt dingen uit, ontdekt dingen, ziet nieuwe dingen in oude dingen. En omdat hij zo bekend is heeft hij een bijnaam: Bijzonder Innovatief Biggetje, afgekort B-I-B, BIB. In het Engels is dat Amazing Piglet Innovator, afgekort A-P-I, API.

Maar hoe bekend ook, het vierde biggetje heeft weinig vrienden. Hij is de hele dag druk met het krijgen van ideeën. En hij is ook niet rijk, want iedereen gaat met zijn ideeën aan de haal, maakt er mooie dingen van en verkoopt die zonder het vierde biggetje ervan te vertellen of hem een deel van de winst te geven.

Maar het vierde biggetje is van plan om zelf eens fortuin te gaan maken in de wereld en hij heeft een geweldig idee voor het bouwen van zijn huis. Omdat hij zo beroemd is kan hij dat idee niet aan iemand vertellen. Dan zou hij maandenlang achtervolgd worden door geïnteresseerden die er meer van willen weten. Nee, hij moet het op één moment ineens bekend maken zodat iedereen het gelijk weet. Dat wordt dus een persconferentie. Hij heeft dat eerder gedaan bij andere innovatieve ideeën die hij had, maar dit idee is wel heel bijzonder en dus moet hij het goed voorbereiden. Waar zou hij dat doen bijvoorbeeld? Hij rekende uit hoeveel dieren en mensen erbij aanwezig zouden zijn. Familieleden, dat waren er al 881. Broers en zussen, nichten en neven, ooms en tantes, opa's en oma's, opoe's en omi's, achternichten en achterneven, peetooms en peettantes. Een moedervarken krijgt zomaar 12 baby's in één keer.

Vrienden, dat waren er 2.

Kennissen, die had hij weer heel veel, héél veel. Drieduizend misschien wel.

Zakelijke relaties zou hij uitnodigen, van over de hele wereld. Dat liep zeker tegen de tienduizend.

De internationale pers en fotografen, televisie, radio, internet, kranten, dagbladen, weekbladen, maandbladen, opiniebladen, glossy's. Twintigduizend?

BRAMarchitecten - Kinderboek - DOWNLOAD - Manuscript

Het vierde, vijfde, zesde, zevende, achtste, negende en tiende biggetje

Bram van der Meij

En dan nieuwsgierige mensen en dieren die er gewoon bij willen zijn; bij misschien wel een historische gebeurtenis die de wereld drastisch zou kunnen veranderen?

Tachtigduizend? Honderdduizend? Honderdtwintigduizend?

Hij ging het weer in Camp Nou doen, in Barcelona. Een prachtig voetbalstadion, met 98.787 plaatsen op de tribunes. Als hij nou ook op het veld stoelen zou zetten moet iedereen erin passen.

“Beste mensen, biggen, leeuwen, giraffen, hyena’s, kikkers, muggen, neushoorns, hazen en iedereen die ik vergeet, ik trek de wijde wereld in om fortuin te gaan maken. Maar allereerst ga ik natuurlijk een huis voor mezelf bouwen. Dat ga ik niet doen van stro. Ik ga het ook niet doen van takken. En ook niet van stenen. Nee, ik, ik ga dat doen van . . . . . sloopauto’s!”³

Nou, en dan gebeurt het. Een paar seconden blijft het stil, muisstil, stiller nog. Maar dan breekt er een bulderend gelach los, zo hard en onbedaar, dat horen en zien je vergaat. En niet alleen in het stadion, maar ook thuis achter de televisie, bij de radio, achter de laptop en op straat rondom de smartphone die op speaker staat. Mensen moeten zo verschrikkelijk hard lachen dat ze omvallen, door de knieën zakken, omrollen, met stoel en al omkieperen, tegen elkaar aan botsen. In het stadion rolt iedereen van de tribune af naar beneden, over elkaar heen, zo het veld op. Het is een wonder dat er geen gewonden vallen. Ik denk omdat iedereen zo slap van al dat lachen wordt. En het lachen duurt niet even, het duurt wel een kwartier, het wordt harder en harder, slapper en slapper, er wordt gegild, gehuild, geschreeuwd, het duurt wel twintig minuten, dertig, veertig. Ze zullen zeven dagen en nachten spierpijn hebben van het lachen, er chronische klachten aan overhouden misschien. Nog nooit hebben mensen zo lang zo hard gelachen⁴. En dieren al

---

³ Ik rek dit moment altijd op, zodat Sam de spanning mee kan helpen opvoeren door ook te rekken en als hij het dan niet meer kan houden “sloopauto’s!” te roepen. Heerlijk!

⁴ Thomas Hobbes (17e eeuw) over lachen: “Die grimassen die lachen worden genoemd, zijn niets anders dan een plotseling gevoel van triomf veroorzaakt door de onverwachte ontdekking van de één of andere voortreffelijkheid in onszelf tegenover de zwakheid van

helemaal niet, behalve misschien de hyena dan. Het duurt veertig minuten, vijfenveertig, zesenvieftig.

En dan is het stil. Opeens. Zomaar.

Plots is er een besef. Iedereen bedenkt opeens dat ze wel heel hard moeten lachen - *bouwen met sloopauto's!* - maar misschien heeft het vierde biggetje wel een punt.

Misschien blijkt over niet al te lange tijd dat bouwen met sloopauto's de nieuwe standaard is geworden. En dat ze allemaal heel dom en kortzichtig bleken met al hun gelach. We hebben het hier wel over het vierde biggetje, ja, API himself!

En heel stilletjes, bedremmeld, beschaamd bijna, verlaat iedereen het stadion en gaat in verwarring naar huis, zet de telefoon, televisie, radio en internet uit. De rest van de dag zegt niemand een woord. En dat betekent dat de wereld stil is. Heel stil. Op misschien honderd mensen na die het hebben gemist.

Het vierde biggetje gaat ook naar huis. Onderweg bedenkt hij hoe hij het zal gaan doen.

Twee sloopauto's links en twee rechts met goeie wielen. Altijd handig als het sloopautohuis ook nog kan rijden. De sloopauto rechts voor moet ook nog een motor hebben die het doet. Een sterke motor. Die kan het sloopautohuis dan laten rijden.

Bovenop deze auto's komt nog een laag sloopauto's. Dat zijn er dan bij elkaar al acht.

Dan een vloer erin, want het is fijn om in je huis naar boven te kunnen gaan. Ook weer vier sloopauto's. Een puntdak, het vierde biggetje wil graag een puntdak. Hij houdt van een traditionele bouwstijl. Zijn vriend, Charles, prins van Wales⁵, spreekt hij regelmatig

---

anderen, of tegenover die van onszelf uit een periode die achter ons ligt." [Wikipedia 'lachen']

⁵ Prins Charles heeft een sterke voorkeur voor traditionele bouwstijlen. Sterker nog, hij haat moderne architectuur, en steekt dat niet onder stoelen of banken. Zijn uitspraken op dit gebied zorgen nogal eens voor hilariteit in de media. In 1987 zei hij over de nieuwe architectuur op het Londense Paternoster Square: "Je moet het de Luftwaffe nageven: toen ze onze gebouwen platbombardeerden zetten ze er in ieder geval niets voor in de plaats dat nog lelijker dan het puin was". Architectuurkenners bestempelen zijn ideeën als belachelijk.

BRAMarchitecten - Kinderboek - DOWNLOAD - Manuscript

Het vierde, vijfde, zesde, zevende, achtste, negende en tiende biggetje

Bram van der Meij

over traditionele bouwstijlen. En dan zijn ze het altijd erg met elkaar eens. Een puntdak is ook weer twee keer vier sloopauto's. Dan de kopse kanten van het huis dichtzetten, zo'n vier sloopauto's per kant. Dat is bij elkaar dan vier plus vier plus vier plus acht plus vier plus vier, zo'n achtentwintig stuks. Met een beetje passen en meten en hier en daar wat gaten opvullen denkt hij dat negenentwintig sloopauto's genoeg moet zijn.

Mooi. Maar waar kun je sloopauto's eigenlijk krijgen? Geen idee! Hij vraagt het na bij wat kennissen, Googelt wat, en komt er via een tweet van een tante achter dat je dan bij een autosloperij moet zijn.

Dat is iets moois, een autosloperij. Als je auto nou kapot is, echt helemaal kapot, bijvoorbeeld na een botsing, en hij is niet meer te repareren, dan kun je hem niet meer houden natuurlijk. Je kunt hem niet de hele tijd voor je huis laten staan. Dat kost nog geld ook. En wat heb je er aan als-ie niet meer rijdt. Het kan trouwens ook zijn dat er iets kapot gaat aan je auto dat gewoon te duur is om te repareren. Net als die keer met mamma's auto, toen we op de snelweg reden op weg naar tante Anna en hij het opeens niet meer deed. De motor deed het nog wel, alles deed het eigenlijk nog, maar je kon niet meer rijden. De distributieriem was kapot. De wegenwacht zei dat zoiets al snel vijftienhonderd tot tweeduizend euro zou gaan kosten. En met de auto's waar mamma in rijdt kun je voor dat geld makkelijk een andere kopen.⁶ Dus dan is de hele auto nog goed, maar één ding kapot, en toch is het dan te duur om te laten maken. Nou, dan kun je zo'n auto naar de autosloperij brengen. En al is de auto verder nog best goed, je krijgt er van de autosloperij toch geen geld meer voor. Je krijgt wel een klein papiertje, een heel belangrijk papiertje. Daarop staat dat je vanaf dat moment, wát er ook met de auto gebeurt, als iemand hem toch een beetje repareert en er weer mee gaat rijden en dan een ongeluk maakt, dat jij er dan niet de schuld van krijgt. Een vrijwaringsbewijs heet dat. En

---

⁶ Dit is een specifiek voorbeeld dat vervangen kan worden door een eigen ervaring. Als je die niet hebt kun je iets anders verzinnen, bijvoorbeeld dat het controlelampje van de olie het niet deed en de olie plotseling wel op was, dat je toen opeens staal op staal hoorde kloinken, snel stopte, maar de motor toch al helemaal gesmolten was of de zuigers versmolten waren aan de cilinders. Oké, afhankelijk van je auto is deze dan mogelijk nog steeds niet total loss, maar dan verzin je maar iets anders.

wat doet de autosloperij met je auto? Die haalt er van alles af en uit dat nog goed is. Bijvoorbeeld een wiel of een band, een stuur, een voorruit, de achterbank, de bobine, benzine, een deur, een hoofdsteun, de bougies.⁷ Die onderdelen leggen ze in het magazijn en zetten ze op internet. Iedereen die voor de reparatie van zijn auto niet een nieuw duur onderdeel wil, kan dat dan goedkoop bij de autosloperij kopen. ‘Tweedehands’ heet dat. En zo verdienen ze daar geld. Ze krijgen auto’s voor niets en krijgen geld voor alle onderdelen die nog goed zijn. Jij bent van je kapotte auto af en zij verdienen er geld mee. Oké, denkt het vierde biggetje, dat klinkt goed. Maar waar vind ik een autosloperij? Hij vraagt weer links en rechts na en vindt er uiteindelijk op internet een in de buurt. Autosloperij Gebr. Opdam in Valkenburg, vlakbij Katwijk waar hij woont. ‘Gebr.’ is een afkorting van ‘Gebroeders’. Het zijn dus broers daar bij Opdam.⁸

Op zaterdagochtend vroeg gaat hij op de fiets er naar toe. Hij zet z’n fiets neer en loopt naar binnen. Daar is een grote ontvangstbalie, de receptie, met daar achter twee heel dikke mannen die sterk op elkaar lijken. Dat zullen ze zijn, de gebroeders.

Tweelingbroeders zo te zien. Ze kijken nors en ongeïnteresseerd. Ze zitten in twee heel dikke directeursstoelen waarvan je de zitting naar achter kunt laten kiepen, zodat je je voeten makkelijk op tafel kunt leggen. Ze hebben allebei ook een hele dikke tiet geld. Dat betekent dat ze in hun borstzakje een flinke bundel papiergeld hebben zitten. Dat lijkt dan net een borst zoals mamma die heeft, maar het is dus geld. Nu zijn deze mannen zó dik dat ze van zichzelf ook al borsten hebben die lijken op die van mamma, maar goed, daar gaat het nu niet over. Die bundels papiergeld, waar ze de hele dag zo met een natgelikte

---

⁷ Sam noemt van alles op. Ik vul het aan met van alles en nog wat, al of niet bekend bij hem. Leuk om samen een keer een boek vol auto-onderdelen samen te bekijken, zeker als er wat toelichting bij wordt gegeven. Voor mij in ieder geval heel leerzaam.

⁸ Natuurlijk te wijzigen naar eigen inzicht. Het kan leuk zijn als het een locatie is die je kunt bezoeken. Aan de gebroeders Opdam heb ik zelf mooie herinneringen uit de tijd dat ik wel eens een poging deed zelf aan m’n auto te sleutelen. Onder de indruk van de mannen, de klanten, de entourage, de gore teringzooi, de centerfolds, en vooral van het vertrouwen in mezelf om de benodigde onderdelen eigenhandig uit een sloopauto te verwijderen en zonder iets over te houden over te zetten in mijn eigen auto.

duim doorheen bladeren als ze geld moeten terug geven aan een klant, duimen die beduimd zijn van de sloopauto's en zwart geworden van het geld, die bundels hebben ze omdat bijna iedereen die er iets komt kopen dat met contant geld doet, biljetten en munten. En dat contante geld is vaak ook nog zwart geld. Zwart geld is niet zwart van kleur, maar het is geld dat niet eerlijk is verdiend. Heel ingewikkeld met economie, belasting betalen en oneerlijke concurrentie, maar dat vertel ik je later nog wel eens. Het zwarte geld is in ieder geval geld waar je voorzichtig mee moet zijn en dat je niet teveel moet laten zien. Als je nu de gebroeders Opdam met zwart geld betaalt en daarvoor een bonnetje krijgt is dat zwarte geld opeens wit geworden. En dan is er weer niks mee aan de hand. Autosloperijen zijn dus prima witwasgelegenheden.⁹

Als het vierde biggetje aan de beurt is vertelt hij zijn plan van het sloopautohuis. Hij wacht even aan het eind van zijn verhaal, omdat hij verwacht dat de broers onbedaarlijk in lachen zullen uitbarsten. Maar niks hoor, geen lachje, geen opmerking, niets. Of ze tot die paar mensen behoren die zijn persconferentie in Camp Nou niet gehoord of gezien hebben, of dat ze toen uitgelachen zijn, of gewoon alleen maar denken 'hij wil iets kopen', dat weet hij niet. Een van de broers zegt dat hij daar het magazijn in moet, en dan linksaf naar het terrein waar alle sloopauto's staan. "Hier heb je een stickerboek,¹⁰" zegt hij, "dan kun je op iedere auto die je wilt hebben een sticker plakken. Daarna kom je terug en dan hebben we het er wel verder over. Arie loopt daar ook ergens rond. Als je iets wilt weten over een auto moet je het hem vragen; hij weet alles. Pas wel op, want hij stinkt verschrikkelijk naar vis."¹¹

Het vierde biggetje loopt het magazijn binnen en ziet al die onderdelen liggen die uit de sloopauto's komen en los worden verkocht: binnenspiegels, carburatoren, wioldoppen, bumpers, ruitenwissers, koplampen, bobines, remslangen, antennes, versnellingsbakken, accu's, waterpompen, radiatoren⁷. Hij slaat links af en komt dan op het enorme terrein met sloopauto's. Heel veel sloopauto's. Gelijk rechts voor hem staat een Humvee. Arie is

---

⁹ Afhankelijk van hoe je tegenover zwart geld staat kun je hier een punt aan draaien. Volgens sommige economen is zwart geld trouwens heel goed voor de economie.

¹⁰ Sam is behalve gek van auto's ook gek van stickers. Vooral autostickers natuurlijk.

¹¹ Arie is het vijfde biggetje. Hij is haringkaker en stinkt als een bunzing.

er net mee bezig; hij test de motor. Het vierde biggetje vraagt hem of de Humvee al zijn wielen nog heeft en goed kan rijden. Hij blijft wel een beetje uit de buurt van Arie, want Arie stinkt inderdaad als een bunzing. Als rotte vis eigenlijk. Maar verder is hij heel aardig en legt hem precies uit dat de Humvee het nog prima doet en dat alleen de bodem is doorgeroest. Als Arie weer naar een andere auto is gelopen plakt het vierde biggetje een sticker op de Humvee. Dat wordt de auto rechts voor in het sloopautohuis. Verderop ziet hij een Mercedes met vier wielen, een Jeep en ook nog een Cadillac met wielen. Dat is voor elkaar, het sloopautohuis zal straks kunnen rijden. De rest is makkelijk, er zijn zoveel auto's. Hij ziet een Toyota, een Subaru, een Nissan, een Isuzu, een Mitsubishi, een Suzuki, een Lexus, een Datsun, een Daewoo, een Honda, een Mazda, een Kia, een Hyundai, een Trabant, een Lada, een Dacia, een Peugeot, een Citroën, een lelijke eend, een Renault, een Simca, een Fiat, een Ferrari, een Maserati, een Alpha Romeo, een Lamborghini, een Lancia, een Bugatti, een Daf, een Skoda, een Spijker, een Saab, een Volvo, een Rover, een Mini, een Jaguar, een Rolls Royce, een Aston Martin, een MG, een Audi, een Porsche, een Volkswagen, een Opel, een BMW, een kever, een Smart, een Chevrolet, een Chrysler, een Corvette, een Dodge, een Lincoln, een Pontiac, een Ford, een Hummer, een Seat, en helemaal achterin een Tesla¹².

---

¹² De lijst is niet compleet, maar het zijn zo'n beetje de merken die ik ken en met een redelijke kans tegen kan komen op straat. Dat is natuurlijk mede afhankelijk van waar je komt. Zo zag Sam in Pecs (Hongarije) opvallend veel Trabantjes en Lada's. Ik som de merken die ik ken per land of werelddeel op om niet in de war te raken. Dat hoeft natuurlijk niet. Bovendien ken ik alleen merken en geen types (hoewel ik bijvoorbeeld de lelijke eend en de kever naast de Citroen en Volkswagen noem, maar die zijn dan ook van een aparte klasse. En Sam heeft daar toevallig speelgoedmodellen van gekregen). Met types kun je de lijst uitbreiden of per keer dat je het verhaal vertelt variëren. Afhankelijk van de interesse kun je hierin ver gaan, bijvoorbeeld door de samenhang van de fabrikanten er in te verwerken, zoals die van Opel en General Motors. In de loop van de tijd wilde Sam ook zelf meedoen met het opsommen van merken. Niet handig voor het in slaap krijgen, maar wel schattig. Soms noem ik te snel merken achter

En dan is het stickerboek bijna leeg. Het vierde biggetje heeft genoeg sloopauto's en loopt terug naar de gebroeders Opdam. "Ik heb 29 stickers geplakt," zegt hij, "wat kost dat? Ik heb maar 300 euro." De broers zeggen niets en kijken hem een tijdje aan. Dan kijken ze elkaar een tijdje zwijgend aan. Dat doen ze altijd als iemand een bedrag noemt voordat zij iets hebben kunnen zeggen. Bijna altijd wordt iemand dan onzeker door die ondoorgrondelijke blikken en noemt snel een hoger bedrag. Maar het vierde biggetje niet. Hij heeft gewoon maar 300 euro. En de broers begrijpen dat al snel. Eigenlijk is het meer dan ze verwachten, de meeste sloopauto's zijn rijp voor de schroot. Ze kijken nog wat heen en weer en dan zegt er een: "Dat is wel heel erg weinig voor zoveel auto's. Maar voor deze ene keer gaan we akkoord." Het vierde biggetje bedenkt dan opeens dat hij de auto's helemaal niet mee kan nemen op de fiets. "Kunnen jullie de auto's naar me toe brengen? Met een sloopautotransportwagen¹³ of zo?" vraagt hij de broers. Opnieuw kijken ze bedenkelijk en zwijgen ze een tijdje. Ook nog voor die 300 euro zeker. Maar goed, dan zijn ze er maar van af. "Oké," zeggen ze, "we brengen ze vanmiddag wel bij je langs."

Het vierde biggetje fietst blij naar huis, zet een kopje thee voor zichzelf en wacht de sloopauto's af in de tuin. En ja hoor, daar komt de sloopautotransportwagen, met oplegger, helemaal volgestouwd met zijn sloopauto's. Ze worden in de tuin gezet en nu kan het vierde biggetje beginnen met de bouw van zijn sloopautohuis. Hij heeft een vorkheftruck van de buurman geleend, die heeft een transportbedrijf. Het vierde biggetje zet eerst de Humvee op z'n plek, rechts voor. De Mercedes er achter, links voor de Jeep en daar achter de Cadillac. En dan begint het echte werk. Hij past en hij meet, hij probeert eens de Datsun hier en de Ferrari daar, hij haalt de Rolls Royce weer van z'n plek en ziet dat de Mini beter past. En telkens als het goed aansluit maakt hij de sloopauto vast. Met

---

elkaar en onderbreekt hij me "nu ik weer", en als hij niet iets nieuws weet noemt hij gewoon een paar merken die al voorbij zijn gekomen, als ware primeurs van de avond. Dat het aantal auto's dat ik noem niet 29 stuks is maakt niet uit - wat Sam betreft mogen het er ook 100 zijn!

¹³ Mooi woord, 'sloopautotransportwagen'. Eén van de eerste woorden die Sam kende was 'transportwagen'. Uit het 1000 voertuigenboek dat hij verslond.

BRAMarchitecten - Kinderboek - DOWNLOAD - Manuscript

Het vierde, vijfde, zesde, zevende, achtste, negende en tiende biggetje

Bram van der Meij

constructielijm¹⁴, Bisontix, fotolijm, secondelijm, elastiek, touw, ijzerdraad, autogeen lassen, elektrisch lassen, puntlassen, solderen, bouten en moeren, schroeven, spijkers, popnagels, klinknagels, keilbouten, punaises, lijmklemmen en kauwgum. Het wordt een geweldig sterk huis.

Bijna klaar. Het wordt prachtig! Als je binnen staat heb je een geweldig uitzicht naar buiten, alle kanten op, door de ramen van alle auto's heen. De lichtval is ook prachtig. Het huis heeft geen voordeur, want waar je ook in het huis bent: je stapt in een auto en aan de andere kant er weer uit en je bent buiten. Dat is ook wel onhandig, want als je even naar de bakker moet of gaat slapen en je wilt het huis afsluiten, dan moet je met een grote sleutelbos alle deuren van alle auto's nalopen of ze wel op slot zijn.

Het vierde biggetje richt zijn huis binnen ook nog helemaal in. Hij maakt bijvoorbeeld een mooie kroonluchter. Daarvoor bindt hij allerlei lampen in een tros bij elkaar: koplampen, groot licht, dimlicht, stadslicht, breedstralers, knipperlichten, achterlichten, kentekenplaatverlichting, binnenverlichting, mistlampen, achteruitrijlichten. Onder die tros met lampen hangt hij een hele bundel spiegels: zijspiegels, achteruitkijkspiegels, zonneklepspiegels. De lampen zijn naar beneden gericht en de spiegels omhoog, naar de lampen toe. Als hij de kroonluchter aan doet, zie je door het hele huis lichtvlekjes, heel feestelijk.

Verder gebruikt hij als zithoek de stoelen en de achterbank van de Rolls Royce, heel deftig. De voor- en achterbank van de Cadillac zet hij tegenover elkaar. Dat is een heerlijk zacht bed waar je niet uit kunt rollen. De vlakke voorruit van een lelijke eend is een tafel met poten van schokdempers in combinatie met vering – heel handig want hij

---

¹⁴ Dat gebruiken we zelf bij de bouw van ons sloopautohuis. Vraagt wat droogtijd, maar het lijmt alles en goed. Sam speelt, zeg maar, nogal intensief met zijn speelgoedauto's waardoor er heel wat sneuvelen. Eerst gooiden we die weg, maar tijdens het ontstaan van het verhaal van 'Het vierde biggetje' zijn we ze gaan verzamelen en bouwen er zelf een sloopautohuis mee. Het zijn wel veel meer dan 29 auto's geworden, maar ja, zoals gezegd, Sam maakt nogal wat slachtoffers. Daadwerkelijk lijmen zit er niet in voor Sam, maar hij adviseert wel over de plaatsing van de auto's. Goed en inventief.

eet nogal onbehoorlijk en ruw. Van alle matten in de auto's naait hij een patchwork vloerkleed. Hij maakt vier poefs met op elkaar gestapelde autobanden. Hij neemt een kentekenplaat en schroeft er versnellingspoken aan vast als kapstok. Hij kookt op vier lichtmetalen velgen, aangesloten op een gastank. En de overgebleven Smart kit hij waterdicht en sluit hij aan op de kraan. Eén deur kan nog open. Een slim instap-bad. De Smart hoeft niet helemaal waterdicht te zijn, want hij zit het liefst in een modderbad en modder is dikker dan water en kan niet door de kleine kieren. Er hangt een douche boven van ruitensproeiers.

En dan is het huis af. Het vierde biggetje is tevreden, gelukkig zelfs. Hij ruimt z'n gereedschap op, maakt de boel schoon, neemt een uitgebreid bad en gaat midden in zijn huis op de Rolls Royce bank liggen genieten. Wat een huis! Gewoon fantastisch! Maar wat hoort hij daar? Buiten, vlakbij het huis, in het struikgewas, geritsel. Hij verwacht niemand. Hij staat op om te kijken, links door de ruiten van de Jeep, rechts door de ruiten van de Mercedes, niks. Vóór het huis misschien? Ook niet. Dan opeens ziet hij het, daar, schuin achter de Cadillac. De Grote Boze Wolf! Daar zul je hem hebben! Nu is het oppassen geblazen! Door het getinte glas van de sloopauto's kan de Grote Boze Wolf niet naar binnen kijken, maar het vierde biggetje wel naar buiten. Hij ziet de Grote Boze Wolf rond het huis scharrelen, op zoek naar de voordeur. Nou, die is er dus niet! Nu blijft hij staan. Hij roept: "Biggetje, biggetje, laat mij er eens even in!" Ik dacht het niet denkt het vierde biggetje, ik heb 'De drie biggetjes' ook gelezen. Dan vreet je me zeker op, ik ben gekke Gerritje niet. En hij roept terug: "Geen haar op m'n hele kop die daaraan denkt!"¹⁵ Nu weten we inmiddels dat je zoiets niet moet zeggen tegen een wolf, laat staan tegen de Grote Boze Wolf. Die wordt dan boos, heel boos. Verschrikkelijk boos. Echt kwaad. Hij gaat dan ook razen en hij gaat tieren. Tieren en razen, razen en tieren, tieren en razen. En hij gaat blazen. Heel hard blazen. Héél hard. Maar het is een geweldig sterk

---

¹⁵ Ik zeg dat altijd heel snel en tamelijk zacht. Geen idee waarom. Misschien om de wolf extra te frustreren, misschien omdat het biggetje toch wel erg bang is.

Als variant en mogelijke check of de luisteraar al slaapt: "Geen haar op m'n hele kont die daaraan denkt!"

BRAMarchitecten - Kinderboek - DOWNLOAD - Manuscript
Het vierde, vijfde, zesde, zevende, achtste, negende en tiende biggetje

Bram van der Meij

huis, daar heeft het vierde biggetje wel voor gezorgd. Hij blaast nog harder, hij wordt licht in zijn hoofd, en nog bozer. Het helpt niet, het huis blijft heel. De aërodynamica van de auto's helpt natuurlijk mee, dankzij het testen van automodellen in windtunnels¹⁶. De Grote Boze Wolf is nu bijna buiten zinnen. En dan is-ie op z'n gevaarlijkst. Hij strompelt inmiddels, buiten adem, maar al blazend langzaam rondom het huis, tevergeefs op zoek naar een zwakke plek. Het vierde biggetje ziet hem rechts van het huis naar voren lopen, langs de Mercedes, langs de Humvee; hij gaat bijna de hoek om. Dan springt het vierde biggetje snel in de Humvee waar de sleutel altijd in het contact zit, wacht tot de Grote Boze Wolf recht voor hem staat, start de motor en geeft plankgas. Het hele huis zet zich in beweging, eerst nog heel even langzaam, maar de Humvee is sterk en trekt op en op en op! De Grote Boze Wolf staat als aan de grond genageld, denkt heel even dat hij van het blazen krankzinnig is geworden. En voordat hij beseft wat er gebeurt is het te laat. De Humvee is met het hele huis op snelheid gekomen en rijdt dwars over hem heen. DUMM! DUMM! doen de voor- en achterwielen van de Humvee. DUMM DUMM de wielen van de Mercedes er achter. Het vierde biggetje remt en het huis komt tot stilstand. Hij kijkt in zijn achteruitkijkspiegel en ziet achter het huis een Grote platte Wolf. Niet boos meer, alleen maar plat. Hij zet de Humvee in zijn achteruit en geeft opnieuw gas¹⁷. Dumm dumm doet de Mercedes. Dum dum de Humvee. Hij remt en stopt. Voor hem ligt de wolf, nu echt heel plat. Zo plat als een egeltje¹⁸. Dat is het einde van de Grote Boze Wolf. En het vierde biggetje? Hij doet zijn sloopautohuis van de hand, koopt een camper en trekt de wijde wereld in. Fortuin maken!

---

¹⁶ Impliciete verwijzing naar 'Het achtste biggetje'.

¹⁷ Ik was nog klein. Mijn vader reed een egeltje aan met de auto waarin we met het hele gezin zaten. Hij keek achterom, zette de auto in z'n achteruit en reed er vervolgens nog eens overheen. Net geen trauma. Veel later begreep ik wel dat hij het dier uit eventueel lijden wilde verlossen. Maar dat was niet zoals ik het toen beleefde.

¹⁸ Dubbeltje kan ook natuurlijk. Maar we hebben dat hier thuis over een egeltje naar aanleiding van het liedje 'Egeltje, ga je oversteken? Heb je wel goed uitgekeken? Ga toch naar het zebrapad, anders rijden ze je nog plat'.

Het vijfde biggetje

Arie de haringkaker

Het vijfde biggetje is Arie. Arie is haringkaker¹⁹. Hij werkt in Katwijk bij Ouwehand Visverwerking. Arie maakt niet alleen haring schoon, maar ook botervis, geep, haai, koolvis, kabeljauw, mul, pieterman, poon, tong, schar, schol, wijting, zeebaars en makreel²⁰. Hij houdt van alle vis, maar vooral van makreel. Gerookte makreel. Vooral de gerookte makreel van vroeger, uit de hank van De Krul. Dat was een rokerij en bevond zich in een soort kot aan de Schoolstraat. Als je daar binnen was liepen de tranen je uit de ogen van de rook. Verrukkelijk die rook, de vette lucht van de makrelen die daar hingen, je kon ze bijna proeven. Als Arie er aan terug denkt, en dat doet hij heel vaak, dan loopt het kwijl hem uit de mond.

Door zijn werk stinkt Arie altijd naar vis. Wassen, douchen of uren in bad liggen helpt niet. Dat doet-ie dan ook nog maar zelden. En daardoor ziet hij zijn familie en vrienden nog maar weinig. Op zaterdagochtend, als hij op de autosloperij van de gebroeders Opdam bijklust, mag hij ook alleen maar op het terrein komen waar de sloopauto's staan.

Hij houdt van zijn werk, Arie, maar toch knaagt er iets aan hem. Hij wil eigenlijk liefst de wijde wereld in om fortuin te maken. Maar dan moet hij natuurlijk eerst een huis voor zichzelf bouwen.

Samenvatting

---

¹⁹ 'Het **haring kaken** is een bepaalde bewerking van een haring, waarbij een deel van de ingewanden en de kieuwen weggesneden worden. Dit heeft als doel de haring langer houdbaar te maken en hem minder bitter te laten smaken.' [Wikipedia]

²⁰ Afbeeldingen van vissen uit de Noordzee.

Arie, het vijfde biggetje is haringkaker, hij maakt vis schoon. En hoe fijn hij zijn werk ook vindt, hij wil de wijde wereld in om fortuin te maken. Voor het huis dat hij dan eerst moet bouwen heeft hij een idee dat de Grote Boze Wolf op afstand zal houden. Behalve wonen wil Arie in zijn huis ook makreel gaan roken, zijn lievelingsvis. Op de manier waarop dat vroeger in de rokerij De Krul werd gedaan, ambachtelijk. Hij timmert een eenvoudig gebouwtje en behangt dat aan de buitenkant van boven tot onder met gerookte makrelen, waarvan hij weet dat deze vol met grote graten zitten.

De Grote Boze Wolf kent gerookte makreel niet, maar als hij poolshoogte gaat nemen bij het huis van Arie ruikt hij al op grote afstand de heerlijke vislucht. Eenmaal aangekomen vergeet hij heel even het biggetje waarvoor hij kwam en schrokt zo tien makrelen op. Te laat heeft hij door dat zijn keel vol met graten komt te zitten die hij, wat hij ook probeert, er niet meer uit krijgt. Hij stikt er in en dat is het einde van de Grote Boze Wolf. En Arie? Zijn rokerij wordt een groot succes. De naam ervan? 'De Krul' natuurlijk.

Het zesde biggetje

Circus Piet

Samenvatting

Het zesde biggetje bouwt een groot betonnen huis dat zo sterk is dat de Grote Boze Wolf bij voorbaat geen kans lijkt te hebben. Het huis heeft een paar eigenaardige kenmerken, zoals de ramen waar geen glas in zit, maar wel allemaal tralies hebben. En een grote eik die binnen staat. Deze boom stond al op deze plek en steekt nu door een opening in het dak naar buiten. Binnen is het hele huis één grote ruimte. Er is alleen een soort hal bij binnenkomst, maar deze bestaat ook helemaal uit tralies. Vanuit deze hal voert één deur verder naar binnen. Nu is de voordeur ingenieus gekoppeld aan de binnendeur. Als de voordeur open gaat sluit de binnendeur zich automatisch. En andersom, als de buitendeur sluit gaat de binnendeur vanzelf open.

Niemand weet dat het zesde biggetje niet van plan is om in dit huis te gaan wonen. Hij bouwt in het geheim diep in het bos een eenvoudig huisje voor zichzelf. Het betonnen huis verhuurt hij aan Circus Piet die steeds vaker niet met wilde dieren kan optreden vanwege het maatschappelijk verzet hier tegen. Dan kunnen ze die dieren in het betonnen huis zolang stallen.

Dat is ook het geval wanneer het huis klaar is. Het zesde biggetje heeft de voordeur van het slot gelaten. De Grote Boze Wolf komt langs en blaast de deur op een kier. Hij gaat naar binnen en doet de deur achter zich dicht. Als zijn ogen binnen aan het gedimde licht zijn gewend ziet hij dat vier grote hongerige Bengaalse tijgers hem staan aan te staren. De binnendeur staat wagenwijd open; hij maakt geen schijn van kans. Dat is het einde van de Grote Boze Wolf. En het zesde biggetje? Die leefde nog lang en gelukkig in zijn huisje in het bos.

BRAMarchitecten - Kinderboek - DOWNLOAD - Manuscript

Het vierde, vijfde, zesde, zevende, achtste, negende en tiende biggetje

Bram van der Meij

Het zevende biggetje

Stealth

Samenvatting

Het zevende biggetje heeft gestudeerd aan de TU Delft, luchtvaart- en ruimtevaarttechniek, en weet alles over aërodynamica²¹. Voordat hij de wijde wereld in wil trekken om fortuin te maken bouwt hij een stealth huis. Stealth vormen zijn volgens hem niet alleen onzichtbaar voor de radar, maar ze bieden ook geen luchtweerstand. Het biggetje maakt een CAD-tekening van zijn huis, bouwt er een model van en test dit in een windtunnel. Hij heeft gelijk, het werkt.

De Grote Boze Wolf komt langs als het huis klaar is en blaast zich eerst een breuk zonder enig effect en sterft vervolgens aan een combinatie van een klaplong en een herseninfarct. Dat is het einde van de Grote Boze Wolf. En het zevende biggetje? Van hem is nooit meer iets vernomen; hij werd in dienst genomen door de Amerikaanse luchtmacht.

---

²¹ Eenvoudige proef om spelenderwijs iets van aërodynamica te leren begrijpen. Met een paar A4'tjes en duidelijke vouw-instructies maak je een aantal verschillende vormen die je naast elkaar op tafel kunt zetten. Vervolgens blaas je er tegen aan en zie je hoe verschillend ze zich gedragen.

Het achtste biggetje

De windtunnel

Samenvatting

Het achtste biggetje werkt bij vliegtuigbouwer Boeing als schoonmaker van de windtunnel. Op zaterdagochtend experimenteert hij in de tunnel met modellen van eigen auto-ontwerpen. Hij mag, voordat hij de wijde wereld in trekt om fortuin te maken, van zijn werkgever op het terrein voor de windtunnel zijn huis bouwen. Hij zet het er stijf tegenaan en maakt twee openslaande deuren die vanuit zijn hal direct toegang bieden tot de tunnel. Als hij hoort dat de Grote Boze Wolf bij zijn huis is gearriveerd start hij de windturbine op en zet zijn voordeur op een kier. Wanneer de Grote Boze Wolf binnenkomt draait de windturbine net op volle kracht. Doordat de wolf de voordeur opendoet ontstaat een plotselinge onderdruk in de hal en slaan de dubbele deuren naar de windtunnel open en uit hun scharnieren. De Grote Boze Wolf wordt door de wind gelanceerd, door de voordeur naar buiten geblazen, en in tweeën gespleten door de stalen vlaggenmast die het achtste biggetje precies recht voor de ingang had geplaatst. Dat was het einde van de Grote Boze Wolf. En het achtste biggetje? Hij maakt fortuin in de wereld als topontwerper bij Ferrari.

BRAMarchitecten - Kinderboek - DOWNLOAD - Manuscript

Het vierde, vijfde, zesde, zevende, achtste, negende en tiende biggetje

Bram van der Meij

Het negende biggetje

De bal

Samenvatting

Het negende biggetje is jong en speels, altijd te vinden bij een potje straatvoetbal. En hij is ondernemend. Fortuin maken wil hij. Maar eerst een huis om in te wonen.

Logischerwijs krijgt dat de vorm van een grote bal. Als de Grote Boze Wolf hem bezoekt en tot razen en tieren wordt gebracht rolt het huis door zijn geblaas van hem vandaan. Het biggetje heeft dit rollen voorzien en al het meubilair op wielen geplaatst. Hijzelf heeft rolschaatsen aan. Het huis blijft binnen dan ook gewoon 'staan', hoe hard het balhuis ook rolt. Het rolt uiteindelijk de Noordzee in, waait naar de overkant, rolt over Engeland en Ierland heen de Atlantische Oceaan in en bereikt uiteindelijk de Bermudadriehoek. Zo willekeurig als dat gaat drijft het huis er zonder problemen doorheen, terwijl de Grote Boze Wolf, die al die tijd niet heeft opgegeven om te blazen, te razen en er achter aan te rennen, zwemmen en roeien, verdwijnt op raadselachtige wijze. Dat is het einde van de Grote Boze Wolf. En het negende biggetje? Hij rolt over Noord-Amerika heen de Stille Oceaan in en drijft met zijn huis uiteindelijk tot aan India toe, alwaar het grootste voetbalstadion ter wereld staat en hij als held het nationaal voetbalteam wordt binnengehaald.

BRAMarchitecten - Kinderboek - DOWNLOAD - Manuscript

Het vierde, vijfde, zesde, zevende, achtste, negende en tiende biggetje

Bram van der Meij

Het tiende biggetje

Buster Keaton

Samenvatting

Het tiende biggetje is gek van films en kent alle klassiekers. Ook Steamboat Bill jr. met Buster Keaton²². Voordat hij fortuin gaat maken in de wijde wereld bouwt hij dan ook een huis met een voorgevel die onderaan scharnieren kan. Als de Grote Boze Wolf bij hem langs komt, stapt het biggetje naar buiten en loopt hem onvervaard tegemoet. Hij heeft een touwtje in zijn poot en gaat op een vooraf afgemeten plek staan. De wolf is verbijsterd over zoveel naïviteit en komt voorzichtig dichterbij. Het biggetje trekt onopvallend aan het touwtje dat aan de nok van de voorgevel is vastgemaakt. De voorgevel klapt voorover tegen de grond en plet de wolf volkomen. Dat is het einde van de Grote Boze Wolf. En het tiende biggetje? Hij is precies op de plek gaan staan waar bovenin de gevel een open raam bleek te zitten. Hij stapt over de gevel heen de wijde wereld in en maakt furore als filmster.

---

²² De film Steamboat Bill jr. op YouTube: <https://www.youtube.com/watch?v=vjl2Fj-Hg0>. Op minuut 56 is de betreffende scène te vinden.